

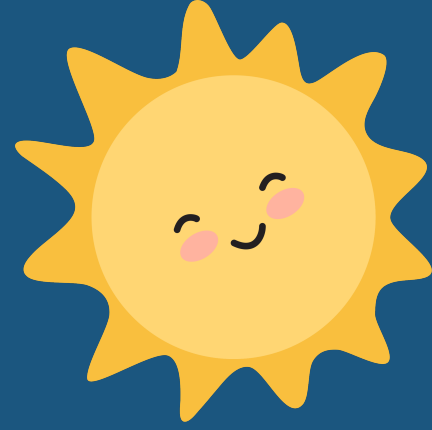
АНЯ ТА СИНІЙ ЛІС

Жила-була таленька дівчинка на ім'я Аня. Вона дуже любила талювати, особливо ліс, де вона часто гуляла. Одного разу, під час прогулянки лісом, Аня побачила щось незвичайне. Посеред галявини стояв таленький песик з блискучими синіми очима.

Аня підійшла до цього песика, і
він, тахаючи востиком, весело
зустрів її:
"Привіт! Мене звуть Чарлі," –
протовив собака. Аня була
здивована, що собака вміє
говорити, але її це зовсім не
злякало.

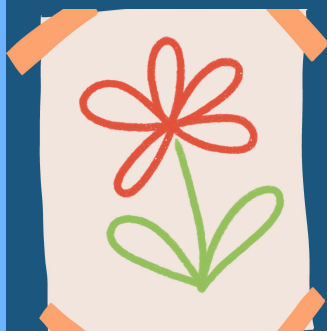

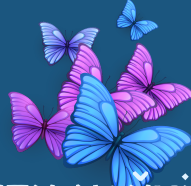
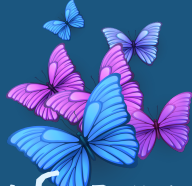
"Привіт, Чарлі! Як це ти
говориш?" – запитала Аня.
"Я чарівний пес, – пояснив Чарлі,
– я тут, щоб показати тобі щось
дуже особливе."

Він тахнув хвостиком, і навколо
них почали виростати сині
дерева, квіти та кущі. Ліс став
наче натальований синіми
фарбати. Аня була у захваті.
"Це – Синій Ліс, – сказав Чарлі, –
він з'являється тільки для тих,
хто вірить у тагію дружби."

Аня і Чарлі почали разом досліджувати цей дивовижний ліс. Вони
знайшли таленьке озеро, де плавали сині рибки, і пташки співали
чарівні пісні. Аня взяла свій альбом і почала малювати все, що
бачила.

Чарлі завжди був поруч, допомагаючи їй знаходити найцікавіші куточки лісу. Вони разом малювали, стіялися і вигадували казкові історії.

Одного разу, коли вони сиділи
під синім деревом, Аня
запитала: "Чарлі, ти завжди
будеш моїм другом?"
"Звичайно, Аня, – відповів Чарлі, –
справжня дружба ніколи не
зникає. Вона живе в наших
серцях."

Аня постіхнулася і обійняла Чарлі. Вона зрозуміла, що неважливо, де вони знаходяться — у чарівному лісі чи вдома, їхня дружба завжди буде тісною і справжньою.

Після цього Чарлі знову тахнув хвостиком, і Синій Ліс зник, але в серці Ані назавжди залишилися спогади про цей чарівний день і її нового друга.

Кожного разу, коли Аня талювала, вона згадувала Чарлі та їхні пригоди. І, навіть коли вона виросла, дружба і магія Синього Лісу залишилися з нею назавжди.

